

חֲקִיקָה הַשְּׁקוּעָה שָׁם, וּמִשָּׁם מוֹשְׁכִים תוֹעֵלֶת לְעוֹלָם בְּצִיּוֹר שָׁל לְבוֹשׁ, מוֹשְׁכִים תוֹעֵלֶת מְלַמְעֵלָה לְמִטָּה, וְעוֹלָה מִמִּטָּה לְמַעְלָה, וְעַל זֶה הֵם נְקוּבִים וּמְפֹלְמִים, [מלונות] אֵלֶּה תְלוּיִים בְּאוֹיֵר. לַפְעָמַיִם תְלוּיִים בְּאוֹיֵר שְׁעוֹלִים מִשָּׁם לְמַעְלָה, וּלְפַעְמַיִם הֵם מִתְחַבְּאִים בְּיוֹם הַמַּעֲנָן, וּמוֹצִיאִים מִים מִתּוֹךְ הַתְּהוֹם לְהִזִּין אֶת הַתְּהוֹ"ו מִשָּׁם, שְׁהָרִי אִז חֲדוּה וּשְׁטוּת [ג"א וְשִׁעָה] [שְׁאִין] שְׁמִתְפַּשֵּׁט הַתְּהוֹ בְּעוֹלָם.

חֲשֵׁף הוּא אֵשׁ שְׁחוּרָה חֲזָקָה בְּגוֹן. אֵשׁ אֲדָמָה חֲזָקָה בְּמֵרָאָה. אֵשׁ יִרְקָה חֲזָקָה בְּצִיּוֹר. אֵשׁ לְבָנָה, הַגּוֹן שְׁכוֹלֵל הַכֹּל. חֲשֵׁף חֲזָק בְּכָל הָאֲשִׁים, וְזֶה מְחֻזָּק אֶת הַתְּהוֹ"ו. חֲשֵׁף הוּא אֵשׁ, וְלֹא אֵשׁ חֲשׂוּבָה, פֶּרֶט לְמַתִּי שְׁמִתְחַזְּקֵת אֶת הַתְּהוֹ, וְזֶה סוּד (בראשית כו) וַתִּכְהַיְנָה עֵינָיו מֵרְאוֹת וַיִּקְרָא אֶת עֵשׂוֹ וְגו'. חֲשֵׁף פָּנֵי רַע שְׁמִסְבִּיר פָּנִים לְרַע, וְאִז נִקְרָא חֲשֵׁף שְׁשׂוּרָה עָלָיו לְחֻזָּק אוֹתוֹ, וְזֶהוּ סוּד וְחֲשֵׁף עַל פָּנֵי תְהוֹם.

רו"ח הוּא קוֹל שְׁשׂוּרָה עַל בְּהוֹ, וּמְחֻזָּק אוֹתוֹ וּמְנַהִיג אוֹתוֹ בְּכָל מָה שְׁצָרִיף, וְזֶה סוּד (תהלים כט) קוֹל ה' עַל הַמַּיִם. וְכֵן רוּחַ אֱלֹהִים מְרַחֶפֶת עַל פְּנֵי הַמַּיִם. אֲבָנִים שְׁקוּעוֹת בְּתוֹךְ הַתְּהוֹמוֹת שְׁמָהֶם יוֹצְאִים מִים, וְעַל זֶה נִקְרָאוּ פְּנֵי הַמַּיִם. רוּחַ מְנַהִיגָה וּמְחֻזְּקֵת לְאוֹתָם פְּנִים, פְּנֵי תְהוֹם, זֶה פָּמוֹ שְׁצָרִיף לוֹ וְזֶה פָּמוֹ שְׁצָרִיף לוֹ. תְהוֹ"ו, עָלָיו שׂוּרָה שָׁם שְׂד"י. בְהוֹ"ו, עָלָיו שְׂרוּי שָׁם צְבָאוֹת. חֲשֵׁף, עָלָיו שְׂרוּי שָׁם אֱלֹהִים. רוּחַ, עָלֶיהָ שְׂרוּי שָׁם יְהוֹ"ה.

רוּחַ חֲזָק מְפָרֵק הָרִים לֹא בְרוּחַ יי וְגו' שְׂמָא דָּא לֹא הָוִי בִּיה, דְּהָא שְׂד"י

מִשְׁקָעִין גּוֹ גְּלִיפָּא (ג"א קְלִיפָּה) דְּתַהוּ נְפָקִי גּוֹ גְּלִיפָּא דְּמִשְׁקָעִין תַּמָּן. וּמִתַּמָּן מִשְׁכִּי תוֹעֵלֶתָא לְעֵלְמָא בְּצִיּוֹרָא דְּלְבוּשָׂא, מִשְׁכִּי תוֹעֵלֶתָא מְעִילָא לְתַתָּא וְסֻלְקָא מִתַּתָּא לְעִילָא. וְעַל דָּא נְקוּבִין וּמְפֹלְמִין, הֵינִי תְלוּיִין בְּאוֹיֵרָא. לְזַמְנִין תְלוּיִין בְּאוֹיֵרָא דְּסֻלְקֵי מִתַּמָּן לְעִילָא. לְזַמְנִין מִטְמָרִין בְּיוֹמָא דְּעֵיבָא וּמְפִיקֵי מִיּוֹן מִגּוֹ תְהוֹמָא לְאַתְזָנָא תְהוֹ"ו מִתַּמָּן דְּהָא כְּדִין חֲדוּה וּשְׁטוּתָא (ג"א וְשִׁעָתָא) דְּקָא (ג"א דְּלֹא) אֶתְפַּשֵּׁט תְהוֹ בְּעֵלְמָא.

חֲשֵׁף הוּא אֵשׁ אוֹכְמָא תְקִיף בְּגוֹן. אֵשׁ סוּמְקָא תְקִיף בְּחִיזוֹ. אֵשׁ יִרוּקָא תְקִיף בְּצִיּוֹר. אֵשׁ חִיּוּרָא גּוֹן דְּכֻלִּיל כֻּלָּא. חֲשֵׁף תְקִיף בְּכָל אֲשִׁין וְדָא אֶתְקִיף לְתַהוֹ"ו. חֲשֵׁף הוּא אֵשׁ וְלֹא אוֹיֵהוּ אֵשׁ חֲשׂוּבָא בְּרַע אֶתְקִיף לְתַהוֹ, וְרָזָא דָּא (בראשית כו) וַתִּכְהַיְנָה עֵינָיו מֵרְאוֹת וַיִּקְרָא אֶת עֵשׂוֹ וְגו'. חֲשֵׁף פָּנֵי רַע דְּאֶסְפֵּר אֲנִפִּין לְרַע, וּכְדִין אֶקְרִי חֲשֵׁף דְּשָׂרִי עָלֶיהָ לְאַתְקַפָּא לִיה. וְרָזָא דָּא וְחֲשֵׁף עַל פְּנֵי תְהוֹם.

רו"ח הוּא קוֹל דְּשָׂרִי עַל בְּהוֹ וְאַתְקִיף לִיה וְאַנְהִיג לִיה בְּכָל מָה דְּאֶצְטְרִיף. וְרָזָא דָּא (תהלים כט) קוֹל יי עַל הַמַּיִם. וְכֵן רוּחַ אֱלֹהִים מְרַחֶפֶת עַל פְּנֵי הַמַּיִם. אֲבָנִין מִשְׁקָעִין גּוֹ תְהוֹמֵי דְּנְפָקֵי מִיָּא מְנַהִין. וְעַל דָּא אֶקְרוּן פְּנֵי הַמַּיִם. רוּחַ אֲנַהִיג וְאַתְקִיף לְאַנּוּן פְּנִים פְּנֵי תְהוֹם, דָּא פָּמָה דְּאֶצְטְרִיף לִיה וְדָא כְּמָה דְּאֶצְטְרִיף לִיה. תְהוֹ"ו עָלֶיהָ שְׂרִיָּא שָׁם שְׂד"י. בְהוֹ"ו עָלֶיהָ שְׂרִיָּא שָׁם צְבָאוֹת. חֲשֵׁף עָלֶיהָ שְׂרִיָּא שָׁם אֱלֹהִים. רוּחַ עָלֶיהָ שְׂרִיָּא שָׁם יְהוֹ"ה.

רוּחַ חֲזָק מְפָרֵק הָרִים לֹא בְרוּחַ יי וְגו' שְׂמָא דָּא לֹא הָוִי בִּיה, דְּהָא שְׂד"י

שְׁלֵטָא עֲלֵיהּ בְּרִזָּא (דְּסִתְרָא) דְּתַהוּ.
וְאַחַר הַרוּחַ רַעַשׁ לֹא בְּרַעַשׁ יִי דְּהָא שָׁם
צָבָאוֹת שְׁלֵטָא בֵּיהּ בְּרִזָּא דְּבַהּוּ. וְעַל
דָּא אֶקְרִי בַּהּוּ רַעַשׁ דְּלָאוּ אִיהוּ בְּלֹא רַעַשׁ.
וְאַחַר הַרַעַשׁ אֵשׁ לֹא בָּאֵשׁ יִי. דְּהָא שְׁמָא
דְּאַלְהִים שְׁלֵטָא בֵּיהּ מְסֻטְרָא דְּחֻשְׁףָּהּ. וְאַחַר
הָאֵשׁ קוּל דְּמָמָה דְּקָה הֵכָא אֲשַׁתְּכַח שָׁם
יְהוּ"ה. אַרְבַּע פְּרָקִין הֵכָא דְּאַנּוּן פְּרָקִי גּוּפָא
וְאַבְרִין יְדִיעֵן דְּאַנּוּן אַרְבַּעַה וְאַנּוּן תְּרִיסַר
וְהֵכָא שְׁמָא גְּלִיפָא. דְּתְרִיסַר אַתּוּן דְּאַתְמָסַר
לְאַלְיָהוּ בַּמַּעְרָה.

השלמה מההשמטות (סימן כו)

רַבִּי בְּנִימֵן לִוִי, מִצְּאֵתִי כְּתוּב שָׁם בֶּן יִ"ב
אוֹתִיּוֹת יְהִי יְהִי וְהָיָה יְהִי יְהִי יְהִי יְהִי יְהִי יְהִי
בְּמִסְפָּר קָטָן עִם ג' אוֹתִיּוֹת גִּימְטְרִיא ש' ש"ד
שד"י. בַּהּוּ בְּמִסְפָּר קָטָן גִּימְטְרִיא צָבָאוֹת
כְּזָה ב' ב"ה בַּהּוּ. חֻשְׁףָּהּ בְּמִסְפָּר קָטָן עִם
הַפּוֹלֵל גִּימְטְרִיא אֱלֹהִים. רוּחַ בְּמִסְפָּר קָטָן
עִם הַפּוֹלֵל בְּגִימְטְרִיא יְהוּ"ה בְּמִסְפָּר קָטָן.
רַעַשׁ בְּמִסְפָּר קָטָן עִם הַפּוֹלֵל גִּימְטְרִיא בַּהּוּ.
קוּל דְּמָמָה דְּקָה בְּמִסְפָּר קָטָן עִם הַפּוֹלֵל
יְהוּ"ה וְיִ"ב יוֹתֵר כְּנֻגַד שָׁם יִ"ב הַנְּמָסַר
לְאַלְיָהוּ בַּמַּעְרָה. וְכֵן דְּקָה בְּמִסְפָּר קָטָן עִם
הַשְּׁלֵשָׁה אוֹתִיּוֹת גִּימְטְרִיא יב"ק נלעד"ו: (עד כאן
מַהֲשֵׁמְטוֹת) (דף טז ע"ב).

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי אוֹר וַיְהִי אוֹר. (בראשית א)
מֵהֵכָא אִיהוּ שִׁירוּתָא לְאַשְׁפַּחָא גְּנִיזִין
הֵיךְ אַתְבְּרִי עֲלֵמָא בְּפִרְט. דְּעַד הֵכָא הָוָה
בְּכָלֵל. וּבַתֵּר אַתְהֵדֵר כָּלֵל. לְמַהוּ כָּלֵל וּפִרְט
וּכְלָל. עַד הֵכָא הָוָה כָּלֵל תְּלִינָא בְּאוּרָא
מְרָזָא דְּאִין סוּף, כִּיּוֹן דְּאַתְפְּשֵׁט חִילָא
בְּהִיכְלָא עֲלָאָה רָזָא דְּאַלְהִים, כְּתִיב בֵּיהּ
אַמִּירָה וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים. דְּהָא לְעִילָא לֹא כְּתִיב בֵּיהּ אַמִּירָה בְּפִרְט. וְאַף עַל

שולט עליו בסוד [של פתח] התהו.
 ואחר הרוח רעש לא ברעש ה',
 שהרי שם צבאות שולט בו בסוד
 הבהו, ועל כך נקרא הבהו רעש,
 שאינו בלא רעש. ואחר הרעש
 אש לא באש ה', שהרי שם
 אלהים שולט בו מצד החשף.
 ואחר האש קול דממה דקה. כאן
 נמצא שם יהו"ה. ארבעה פרקים
 כאן, שהם פרקי הגוף ואיברים
 ידועים של אותם ארבעה, והם
 שנים עשר, וכאן שם חקוק של
 שתיים עשרה אותיות שנמסר
 לאליהו במערה.

רבי בנימן לוי, מצאתי כתוב
 שם בן י"ב אותיות יה יה יה יה יה
 והיה: תה"ו במספר קטן עם ג'
 אותיות גימטריא ש' ש"ד שד"י.
 בהו במספר קטן גימטריא
 צבאות כזה ב' ב"ה בהו. חשף
 במספר קטן עם הפולל גימטריא
 אלהים. רוח במספר קטן עם
 הפולל בגימטריא יהו"ה במספר
 קטן. רעש במספר קטן עם
 הפולל גימטריא בהו. קול דממה
 דקה במספר קטן עם הפולל
 יהו"ה וי"ב יותר כנגד שם י"ב
 הנמסר לאליהו במערה. וכן דקה
 במספר קטן עם השלשה אותיות
 גימטריא יב"ק. נלעד"ו:

ויאמר אלהים יהי אוֹר ויהי אוֹר.
 מפאן היא הראשית למצא גנזים
 איך נברא העולם בפרט. שעד
 כאן היה בכלל, ואחר כך חזר
 להיות כלל, להיות כלל ופרט
 וכלל. עד כאן היה הכל תלוי
 באויר מסוד אין סוף. כיון
 שהתפשט הפח בהיכל העליון
 הסוד של אלהים, כתוב בו
 אמירה, ויאמר אלהים. שהרי
 למעלה לא כתוב בו אמירה
 בפרט, ואף על גב שבראשית

אמירה ויאמר אלהים. דהא לעילא לא כתיב ביה אמירה בפרט. ואף על

הוא מאמר, אבל לא כתוב בו ויאמר.

ויאמר הנה הוא עומד לשאל ולדעת. ויאמר, כח שהתרום והרמתו בנשאי מסוד אין סוף בסוד [נ"א בראש] המחשבה. ויאמר אלהים. עכשו הוליד אותו ההיכל ממה שהוסר מזרע של קדש והוליד בנשאי. והוא שמתילד, נשמע בחוץ מי שהוליד אותו. הוליד בנשאי שלא נשמע כלל. כיון שיצא ממנו מה שיצא, נעשה קול שנשמע בחוץ.

יהי אור - כל מה שיצא בסוד זה יצא. יהי - על סוד של אבא ואמא, שהוא י"ה. אחר כך חזר לנקדה הראשונה להיות ראשית להתפשט לדבר אחר אור. ויהי אור - אור שפכר הנה. אור זה סוד נסתר, התפשטות שהתפשטה ונקעה מסוד של סתר האויר העליון הנסתר. בקע בתחלה והוציא נקדה נסתרת אחת מסוד שלו, שהרי אין סוף בקע מאויר שלו וגלה נקדה זו י'. כיון שי' זו התפשטה, מה שנשא נמצא אור מאותו סוד של אותו אויר נסתר.

כשנמצאה ממנו נקדה ראשונה, י' התגלתה אחר כך עליו, הגיע ולא הגיע. כיון שהתפשט, יצא, והוא הוא האור שנשא מאויר, והינו אור שפכר הנה, וזה עומד. יצא והסתלק ונגנו, ונשארה נקדה אחת ממנו שתהיה מגיעה תמיד בדרך גניזות באותה נקדה, מגיע ולא מגיע. מאיר בו בדרך נקדה ראשונה שיצאה ממנו, ולכן הכל אחוז זה בזה, מאיר בזה וכו'. בשעורה, הכל עולים ונאחזים בו, והוא מגיע ונגנו במקום אי"ן סו"ף, והכל נעשה אחד. אותה

גב דבראשית מאמר הוא, אבל לא כתיב ביה ויאמר.

דא ויאמר איהו קיימא למשאל ולמנדע. ויאמר חילא דאתרם וארמותא בנשאי מרזא דאין סוף ברזא (נ"א בראש) דמחשבה. ויאמר אלהים השתא אוליד ההוא היכלא ממה דאתעדיאת מזרעא דקדש, ואוליד בנשאי. והוא דאתילד (דאתיליד) אשתמע לבר. מאן דאוליד ליה אוליד בנשאי דלא אשתמע כלל, כיון דנפק מגיה, מאן דנפק, אתעביד קול דאשתמע לבר.

יהי אור. כל מה דנפק ברזא דא נפק. יהי על רזא דאבא ואמא דאיהו י"ה. ולבתר אתהדר לנקודה קדמאה, למהוי שירותא לאתפשטא למלה אחרא אור. ויהי אור, אור דכבר הנה. אור דא רזא סתימא אתפשטותא דאתפשט ואתבקע מרזא דסתרא דאור עלאה סתימא. בקע בקדמיתא ואפיק חד נקודה סתימא מרזא דיליה. דהא אין סוף בקע מאוירא דיליה וגלי האי נקודה י'. כיון דהאי י' אתפשט, מה דאשתאר אשתכח אור מיהו רזא דההוא אויר סתימאה.

בד אשתכח מגיה נקודה קדמאה י', אתגלי לבתר עליה מטי ולא מטי. כיון דאתפשט נפק ואיהו הוא אור דאשתאר מאויר. והינו אור דכבר הנה, והא קיימא. נפק ואסתלק ואתגניז ואשתאר חד נקודה מגיה למהוי מטי תדיר באורח גניזו בההיא נקודה מטי ולא מטי. נהיר ביה באורח נקודה קדמאה דנפק מגיה. ובגין כך פלא אחיד דא בדא. נהיר בהאי ובהאי.

בד סליק פלא סלקין ואתאחדן ביה ואיהו מטי ואגניז באתר דאי"ן סו"ף וכלא חד

נקדת אור, היא אור. ומתפשט ומאירים בו שבע האותיות של א"ב ולא קרשו, ולחים היו. יצא חשף אחר כף, ויצאו בו שבע אותיות אחרות של הא"ב ולא נקרשו, נקרשו ועומדים לחים. יצא רקיע שהפריד מחלקת של שני צדדים, ויצאו בו שמונה אותיות אחרות. אז כ"ב. דלגו שבע אותיות של צד זה ושבע של צד זה, ונחקקו כלם באותו רקיע, והיו עומדים לחים. נקרש אותו רקיע, ונקרשו האותיות, והתגלמו והצטירו בציוריהם, ונחקקה שם התורה להאיר החוצה.

יהי אור - שהוא אל גדול סוד שיצא מאור ראשון. ויהי - סוד של חשף שנקרא אלהים, אור שנכלל שמאל בימין. ואז מסוד של אל יש אלהים, נכלל ימין בשמאל ושמאל בימין.

וירא אלהים את האור כי טוב - זה עמוד האמצעי. כי טוב - האיר מעלה ומטה ולכל שאר הצדדים בסוד יהו"ה, השם שאוחז את כל הצדדים. ויבדל אלהים וגו' - הפריד מחלקת להיות הפל שלם.

כתוב (בראשית א) ויקרא אלהים לאור יום, וכתוב וירא אלהים את האור כי טוב. בא ראה, אור זה שלמטה, כשמאיר מכח שנתן לו מהטוב שלמעלה, ולכן מנין ימות החמה שלש מאות וששים וחמשה, ארבעים ותשעה שבועות. מהם כנגד דרגה זו של צדיק שנקרא טוב, והוא שביעי, ויונק ממנו השמש הזה שלמטה. שבעה שבועות שבע פעמים, כנגד שבעה שבועות שבע פעמים, שהוא יונק מהאם העליונה שנקראת יובל, וכנגד שנות יובל שלמטה. נשארו

אתעביד. ההוא נקודה דאור, אור איהו. ואתפשט ונהירו ביה שבע אתון דאלפא ביתא ולא אקרישו ולחים הוו. נפק חשף לבתר ונפקו ביה שבע אתון אחרן דאלפא ביתא ולא אקרישו וקיימו לחים. נפק רקיע דאפריש מחלוקת דתרין סטרין ונפקו ביה תמנא אתון אחרנין. פדין כ"ב. דלגו שבע אתון דהאי סטרא ושבע דהאי סטרא, ואתגליפו כלהו ביהוה רקיע והוו קיימי לחים. אקריש ההוא רקיע ואקרישו אתון ואגלימו ואתצירו בציורייהו. ואגליף תמן אורייתא לאנהרא לבר.

יהי אור והוא אל גדול רזא דנפיק מאור קדמאה. ויהי רזא דחשף דאקרי אלהים אור דאתפליל שמאלא בימינא. וכדין מרזא דאל הוי אלהים, אתפליל ימינא בשמאלא ושמאלא בימינא.

וירא אלהים את האור כי טוב דא עמודא דאמצעיתא כי טוב אנהיר עילא ותתא ולכל שאר סטרין ברזא יהו"ה שמא דאחיד לכל סטרין. ויבדל אלהים וגו' אפריש מחלוקת למיהוי כלא שלים.

השלמה מהחשממות (סימן ג)

כתוב (בראשית א) ויקרא אלהים לאור יום וכתוב וירא אלהים את האור כי טוב. תא חזי האי אור דלתתא כד נהיר מחילא דאתייהיב ליה מטוב דלעילא ובגין כך מנין ימות החמה שלש מאות וחמשה וששים. תשעה וארבעין שבועים, מנהון לקבל האי דרגא דצדיק דאיקרי טוב ואיהו שביעי, ויונק מניה האי שמשא דלתתא. שבעה שבועים שבעה זמנין לקבל שבעה שבועין שבעה זמנין דאיהו יניק מאימא עלאה